

MONS. PETAR PALIĆ
MOSTARSKO-DUVANJSKI BISKUP

HOMILIJA
Obljetnice kardinala Vinka Puljića
(75 života, 50 svećeništva, 30 biskupstva, 25 kardinalske službe)

Sarajevo, 8. listopada 2020.

Čitanja (Za pastire Crkve):

Jr 1, 4-9

2 Tim 4, 1-5

Lk 10, 1-9

Preuzvišeni Apostolski nunciju,
Draga braćo u biskupskoj službi,
braćo svećenici i redovnici, sestre redovnice,
bogoslovi i sjemeništarcu,
draga braćo i sestre!
Dragi kardinale Vinko!

1. Okupljeni smo u ovoj prvostolnici i pristupamo Božjem žrtveniku. U zajedništvu s Vama, uzoriti gospodine kardinale, ovom euharistijom Gospodinu želimo zahvaliti za divna djela njegova koja je učinio po Vama. Bogu zahvaljujemo za život, osobe, za prezbitere, redovnike i redovnice, i sve one koji su Vam na životnom putu bili potpora, da bi se Krist u Vama i po Vama proslavio. Ali, *'što je čovjek, da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohodiš?'* (Ps 8,5) Stoga mi dopustite, ipak, da u središte ovoga promišljanja i ovih riječi stavimo Onoga, od kojega dolazi svaki dobar dar, Boga, koji nas je oblikovao od majčine utrobe i pripremio nas na poslanje, koje je u svojoj Providnosti odlučio povjeriti svakome od nas.

2. *„Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi ja te znadoh. Prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih, za proroka svim narodima postavih te.“* (Jr 1,5)

Kako su utješne ove Gospodinove riječi proroku Jeremiji. Kako je utješno znati da naše postojanje, naše poslanje ne izvire iz nas samih, nego iz onoga koji je sam početak i svršetak, Alfa i Omega, svakog našeg čina.

Prorok Jeremija je jedan od tragičnijih likova Svetoga Pisma. Veliko i teško poslanje stavlja Gospodin na njegova leđa. Nema pljeska mnoštva Jeremijinu djelovanju. Nakon poziva, on doista neumorno naviješta Božju Riječ. Opominje narod koji, nažalost, radije sluša druge. Njegova proročka djela neće biti shvaćena i uvijek će ga se kažnjavati zbog

MONS. PETAR PALIĆ
MOSTARSKO-DUVANJSKI BISKUP

njih. Bit će saslušavan, bičevan i zatvaran. Na kraju života bit će prognan u Egipat, gdje mu se gubi svaki trag. Unatoč svemu, Jeremija ostaje vjeran svome poslanju. Naviješta Božju Riječ, koja mu je u trenutku poziva stavljena u usta. Zna da nije sam. Bog, koji ga je pozvao, je s njime i Jeremija mu vjeruje.

3. Po svome krštenju svi smo mi, draga braćo i sestre, združeni u jedno tijelo s Kristom, postali samo dio Božjega naroda i svatko na svoj način dionik Kristove svećeničke, proročke i kraljevske službe. Bog, ipak, u svome narodu izabire i podiže one, koji su po Svetom redu, na poseban način pozvani biti živom Kristovom slikom u svijetu u kojemu živimo.

Da je prorok Jeremija znao, kakva ga zadaća i posljedice njegova poslanja čekaju, možda bi odmah na početku odustao. Postavši svećenikom, prihvativši biti čovjek za druge, kardinal Vinko je, kao i svi svećenici, odlučio služiti Gospodinu, ostvarujući poslanje koje mu povjerava Crkva. A život i poslanje koje mu je povjereno neće se previše razlikovati od onog Jeremijinog i drugih Božjih ljudi. Drugi svjetski rat, odgoj, školovanje i djelovanje u neprijateljskom komunističkom sustavu, rat i boravak u opkoljenom Sarajevu, promatranje ubijanja i protjerivanja mnogih vjernika iz njihovih domova, preživljeni pokušaj atentata, mnogi napadi svakovrsnih oblika koji, nažalost, traju i danas – sve su to okolnosti u kojima je trebalo ostati „triježan u svemu“, pribran, u strahu hrabar, ljudski i Božji, bez trunke mržnje iustrajan, kako bi se „izvršilo djelo blagovjesničko i ispunilo služenje“ (2 Tim 4, 5). Sve to može samo onaj, koji je svoje pouzdanje stavio u Gospodina.

No, unatoč svemu, Jeremija je prorok nade, a brata Vinka je u mnogim okolnostima jedino nada i mogla nositi. Kad mržnja ubija život, kad granate ruše sigurnost, kad „vuci grabežljivi“ (usp. Mt 7,15) rastjeruju stado, riječi nade vrhbosanskoga pastira, izgovorene u različitim prigodama i na različitim mjestima, pokazuju nove horizonte budućnosti i svjedoče da mir i dijalog nemaju alternativu. Crtajući granice, a pri tom ne precrtati ljude ostaje, čini se, i danas imperativ ne samo za ovo naše područje, nego za svako vrijeme i za svako mjesto gdje se za različitim stolovima i u različitim interesnim skupinama odlučuje o drugima. Međutim, u konačnici, svi smo ipak samo ljudi, prolazna bića, koja imaju svoj početak i sigurni svršetak, a o svemu će konačan sud izreći Bogkoji nas poznaje i „prije nego što izađosmo iz krila majčina“, i Isus Krist „koji će suditi žive i mrtve“ o pojavku svome. (usp. 2 Tim 4,1)

MONS. PETAR PALIĆ
 MOSTARSKO-DUVANJSKI BISKUP

4. Poslanje koje povjerava Gospodin mnogo puta nije lako: ono traži napuštanje svojih želja za uspjehom, rezultatima, priznanjima; traži nijekanje sebe i u svojoj ranjivosti, u žrtvovanju istine o sebi, nasljedovati Krista. Upravo ovakav način umiranja rađa novi život. Šaljući sedamdesetdvojicu učenika, Isus od njih traži potpuni zaborav sebe, napuštanje vlastite udobnosti, da bi drugi po njima, po njihovoj radosti i slobodi, mogli doživjeti ono što su oni sami u Kristu iskusili.

„Žetva je velika, radnika malo. Molite, dakle, gospodara žetve da radnika pošalje u žetvu svoju!“ (Lk 10,2) Vrijeme žetve je vrijeme radosti: konačno se mogu uživati plodovi rada. Mnogo su puta i drugi pomagali u vrijeme žetve, pa nije baš nedostajalo radnika. Ali, vrijeme žetve je i vrijeme nesigurnosti. Imamo li dovoljno pomoćnika? Kakvo će biti vrijeme? A bilo je i pitanja: hoćemo li uopće smjeti žeti zbog različitih okolnosti i nesigurnosti?!

Dragi kardinale Vinko!

Svoje biskupsko služenje započeli ste i živjeli pod geslom: **Po Mariji u vjeri, nadi i ljubavi**. Unatoč svemu, nakon 75 godina života, 50 godina svećeništva, 30 godina biskupske službe i 25 godina kardinalske časti, urod je bogat, plodovi slatki, a i pomoćnika se nađe. S Vama i za Vas danas mole i zahvaljuju brojni svećenici, redovnici i redovnice i vjerni Božji narod. S Vama su danas u mislima i molitvi i mnogi ljudi dobre volje koji su u Vašoj riječi i Vašem zauzimanju za dostojanstvo svakoga čovjeka prepoznali iskreno čovjekoljublje, bez ikakve računice, koje svoj temelj ima u Bogu Stvoritelju.

Upravo po Vašem životu otkrivamo da smo jedino u vjeri sigurni, u nadi nepobjedivi, a bez ljubavi smo ništa; prazna jeka i nepotrebnii zveket. Bez ljubavi smo beživotni, osuđeni na smrt, jer jedino ljubav ostaje i onkraj nade i vjere. Živjeti u ljubavi znači živjeti u Bogu i živjeti Boga, njegovu dobrotu, njegovo milosrđe, njegovo suosjećanje.

5. U istoj vjeri, nadi i ljubavi slavimo ovu žrtvu zahvalnicu. Prinosimo Gospodinu na oltar sve što jesmo i što imamo, našu krhkost i nedostojnost, ali uvijek puni pouzdanja u beskrajnu dobrotu i blagost Njegova Presvetoga Srca.

Želimo i molimo da Marijin zagovor i dalje prati Vaše služenje, kako biste i Vi, a i mi zajedno s Vama, postojani u vjeri, čvrsti u nadi i velikodušni u ljubavi, mogli jednom uživati u vječnoj radosti i zajedništvu s Onim, kome smo darovali svoj život – Isusu Kristu, jedinome Spasitelju i Otkupitelju, kome slava i čast u vijeke vjekova. Amen.

MONS. PETAR PALIĆ
MOSTARSKO-DUVANJSKI BISKUP